



SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 1 2002 31/96

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE



SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 3 Ledaren
- sid 4 SSK-Skubbarna
- sid 5 Förening
- sid 6 Årets Ungdom
- sid 7 Jag en Skubbare
- sid 8 En kämpe, Seved Nordin
- sid 9 Hur man anmäler sig
- sid 11 Skubbarens årskrönika
- sid 14 Inomhus-OL
- sid 16 Inomhus-OL SSK lag 1
- sid 18 Inomhus-OL – förberedelser
- sid 21 Gubbar i fäders spår
- sid 24 HD 14-läger
- sid 26 Plötslig hjärtdöd
- sid 27 Melkers minne
- sid 28 Upptaktslägret

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström

nadja.dahlstrom@lemshaga.se

Sofia Persson

soffiropp_30@hotmail.com

Erik Paulsson, erik@paulsson.as

Kristin Morén, kristin@eo.se

Framsidan

Vinnarna av Inomhus-OL, SSK 2
Mia Movin, Marie Märts,
William Møllergård, Patrik Nilsson

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Detta nummer sponsras av EO Print

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Jaha, ny säsong med nya Skubbarnummer. Vi hoppas ni fortsätter att skriva artiklar. För det är era artiklarna som gör det! Och att vi får så många bra bilder till. Utan dem blir det torrt.

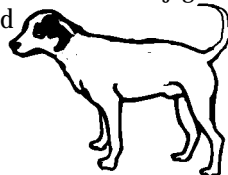
Det har blivit nya namn i styrelsen och på en del poster. Om jag missat något i uppdateringen på sista sidan, ring eller maila mig, så ändrar jag det till nästa gång.

Har du idéer om vad som borde vara med i Skubbaren, ta kontakt med redaktionen. Förra säsongen hade vi en liten följetong om el-ljusspår. Det finns säkert andra ämnen att ta upp.

En del kanske tänker att det skrivs så mycket om ungdomsverksamheten. Det är för att våra ungdomar är flitiga skribenter. Dessutom får vi nästan alltid bra bilder till. Så nu kommer uppmaningen, *skriv och fota* när ni gör något. Själv är jag nästan bara med i ungdomsverksamheten eftersom jag kom med först som förälder. Det skulle vara kul och få in lite "vuxenrapporter" för oss nya föräldraorienterade.

Det är hittills 47 anmälda från Snättringe till O-ringen i sommar. I år får de som springer motionsklass bestämma själva vilken tid de vill starta. Det är bra för föräldrar som vill följa någon yngre till starten innan de själva startar. Dessutom läste jag någonstans att man ev har hunddagis. Kan vara bra för oss som har våra bebi.. jag menar våra hundar, med oss. / Kristin

**Nästa manusstop
26 juli**



Ny ordförande och Klubben online

Gemensamt är väl detta med datorer.

Klubben online. Ett värdeladdat begrepp som dök upp slutet av förra året. Men visst är det suveränt bra, tycker jag, att kunna anmäla sig till en tävling direkt på nätet. Dessutom avlastar det en del av det tunga arbete som våra duktiga tävlingsanmälare tidigare har utfört. Klubben online innebär också att klubbar, utan överdrivet datorintresserade medlemmar, kan lägga upp egna hemsidor.

Men, jag tillhör ju dem som tidigare "sågat" Klubben online i knähöjd, eller åtminstone längs fotknölnarna. Varför, jo för att detta skett utan kontroll och utan rimlig insikt i vad detta har kostat Soft och de svenska orienteringsklubbarna. Dessutom så har produkten varit bristfällig, eller till och med rent av dålig, i ett datortekniskt perspektiv. Debatten har också varit riktigt infekterad hos Alternativet (www.alternativet.nu) och annorstädes. Senaste veckan har ju framkommit att ranking-nummer ej kommit med via anmälan och att klubb-namn blivit nästan obegripliga i resultatlistor (en följd av att resultatlistor bara tillåter ett visst antal tecken vid utskrift och att OK blivit Orienteringsklubben i Klubben online, vilka är då Orienteringsklubben Öster?). Kort sagt, Klubben online har ibland upplevts som ett outtestat datahjälpmedel som borde kunnat göras mycket, mycket, bättre.

Men, ytterligare ett men, det är ju lätt att kritisera. Och det är det min ledare egentli-

gen skulle handla om. Hela orienteringsrörelsen bygger ju på ideellt arbete, så många som lägger ned hela sin fritid på detta. För att sedan bli kritiserad. Vi älskar ju orientering så varför klagas det då så mycket? Nu är ju inte Snättringe SK speciella för detta, tvärtom. Snättringe-andan är när 10st klubbmedlemmar står vid upploppet på Mäsenstaffetten och när våra löpare dyker upp lite sent på slutsträckan så säger någon "Vi gör vägen". Alla hejar fram löparen de sista metrarna mot målet. Det är inte många andra klubbar som gör det, men vi gör det, och jag hoppas vi ska fortsätta göra det.

För varför är det så lätt att kritisera och så svårt att berömma?

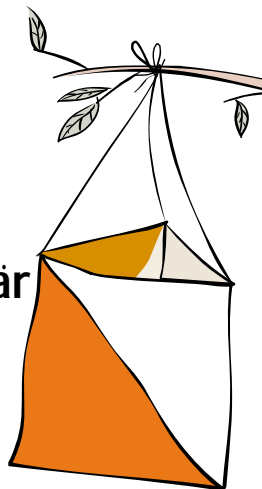
Ibland vet jag att jag pratar för mycket och tänker och lyssnar för lite. Då blir man ju extra glad för beröm, t ex som vid Inomhusorienteringen då Nina säger till mig att hon tycker jag är en bra speaker. Jag bara stammar lite och vet inte ens om jag tackade Nina (Tack Nina!), men glad blev jag.

Inte för att alla nu ska gå runt och berömma just mig. Men tänk på alla som gör ett suveränt arbete som vi ofta bara tar för givet. Inga namn, för då skulle min ledare bli 28 sidor lång.

Snättringe SK kommer aldrig bli klubben med alla elitlöparna, men visst vore det extra kul att höra någon säga att "Snättringe är väl en härlig klubb där alla har så himla kul!".
/Lefte

SSK-SKUBBARNA.

"En supporterklubb vars ändamål är att stödja Snättringe SK:s orienteringssektion i dess verksamhet."



Idén till en supporterklubb fick jag (Göran J) av Sture Lantz. Hans bror var med i Sala OK och där hade de ett medlemslotteri med max 100 medlemmar.

Den 15 i varje månad hade Penninglotteriet sin dragning och då använde dom de 2 sista siffrorna på de 4 högvinsterna. På medlemskortet kunde man då se i tidningen om man hade vunnit.

På hösten inför julen var det en stordragning på medlemslotteriet där högsta vinsten var 3000 kronor de sista åren.

SSK-Skubbarna startades den 1 februari 1978. Styrelsen var ordförande Sven Roos, sekreterare Gösta Eriksson, kassör Orving Gustafsson. Det blev bara byte på kassörs-posten där Solveig Andersson och Göran Johansson tjänstgjorde under några år. Eller var Bengt Bivrin ordförande under de sista åren kanske?

Utdrag ur första årsmötesprotokollet: Ordförande efterhörde om mötets synpunkter på eventuell ansvarsfrihet för den avgående styrelsens, som dessförinnan meddelat att man hade för avsikt att sitta även nästa verksamhetsår, om ingen var av annan åsikt. Gösta Teg Lind hade då ofinheten att fråga

efter revisionsberättelsen för det gångna året. Då inga revisorer blivit valda, avhjälpes denna brist genom att ovannämnde enhälligt valdes till sysslan.

Så enkelt var det att bli vald till styrelsen om man inte höll tyst på årsmötet.

Tanken med supporterklubb var egentligen att vi skulle ha en anledning att ordna en fest varje år. Det blev "räkfest", räkor, sallad, vin, bröd och levande musik. Som mest var vi cirka 90 personer på festerna. Gick inte festerna ihop subventionerade vi oss själva med lite medel.

Ett exempel på revisionsberättelse från år 1984.

*Årets resultat har varit svårt att tyda,
ty lappska heroglyfer kolumnerna pryda
Bokstäver och siffror är vinda och snea,*

Tillverkade på pall i Doretea.

*Men om sina vinster och bidrag alla fått
och räkorna på festen smakat gått,
känner även jag mig – utan konjak -- böjd,
att förklara mig med resultat nöjd.*

Då undrar man vad vi gjorde för nytta för orienteringssektionen och om det blev några pengar till orienterarna under dessa 20 år.

I årsavgifter 1978-1999 blev det 264 500 kr.

Vinster på medlemslotteriet c:a 132 000 kr

Bidrag till orienteringssektionen c:a 124 700 kr

Till Snättringe SK vid upplösningen ca 9000 kr

De mesta pengarna har gått till ungdomssektionens läger.

Exempel på udda grejor: Gräsklippare till Charlottendal, kopieringsapparat, konstverk till klubbstugan, 1 militärtält, 1 vindskydd, blottomtarnas uppmuntran och banläggarna av veckans bana.

Enskilda medlemmar som har fått bidrag. Orla Cooke (1989) irländska som var med på VM när det gick i Västergötland. Anders Bergmark (1990) och Lina Karlberg (1994). Det är säkert flera som har fått bidrag. Det sista bidraget var till 70 årsfesten år 2001.

De cirka 9000 kr. som fanns kvar i kassan vid supporterklubbens upplösning flyttades över till Snättringe SK:s kassa. Pengarna ska öronmärkas och användas till utbildning eller liknande av ungdomsledarna.

Hur mycket av det här som är sant vet jag inte men jag har försökt att hålla mig till sanningen så mycket som möjligt. Allt som står här har jag själv satt ihop och det är inga andra som är ansvariga. Har du någon annan uppfattning om det som är skrivet får du kontakta mig så får vi ordna upp det till nästa Skubbaren.

Vill du fortsätta att stödja klubben går det bra att köpa bingoletter genom Odd Guteland 0730-447012.

Föryngring, målet för SSKs nya styrelse

När förra årets ordförande Bertil Gelius talade om för valberedningen att han inte kandiderade inför 2002 så var det med orden: "vi gamla har gjort vårt, se nu till att föryngra och förnya styrelsen". Nu är väl inte Bertil direkt lastgammal(?), även om han varit aktiv i SSK i alla tider. Räkna dessutom med att han kommer, med största säkerhet, vara en tillgång för klubben med hårt och engagerat arbete många år framöver och han är, numera, en välförtjänt hedersmedlem.

Leif Andersson, tar då över som ordförande i klubben. Föryngring och föryngring?! Nåja, några år är det väl men den största skillnaden är väl att Leffe kommer från vår framstående ungdomsverksamhet och är relativt ny inom orienteringsrörelsen.

Lämnat styrelsen har dessutom Hans Letfors, Bengt Bivrin och Odd Guteland gjort. Dessa ersätts av yngre förmågor, Stefan Granath och Beatrice Letfors. Stefan är några och 20+ men har ändå en meritlista som ungdomsledare, banläggare och tävlingsledare bakom sig. Han har dessutom varit vår föreningsassistent för något år sedan. Beatrice, eller Bea som hon nog allmänt kallas, är än yngre och fyller blott 18 år i år. Men detta är en tjej med visioner och åsikter som kan tala för sig, det vet alla som har träffat henne. Så vår nye ordförande i all ära, men det är via Stefan och Bea den reella föryngringen och friskheten ska komma. Fler av våra framstående tjejer -84 blev invalda vid årsmötet. Therese Persson blir UK Dam och Marlene Blomqvist blir ungdomsledare. Lovar gott inför den föryngring som Bertil hoppades på.



Årets ungdom 2001

av *Leif Andersson*

Året ungdom utdelas på höst avslutningen och årets stora fråga var om det i år återigen skulle bli en tjej eller om någon av våra mångtaliga killar gjort sig förtjänt av denna prestigefyllda utmärkelse.

Men de flesta vet ju redan svaret, jo då år 2001 blev det åter killarnas tur. Dessutom så har det framkommit från ungdomskommittén att ytterligare en kille var med i slutdiskussionerna. Han vet det, och en del andra, så nu gäller det att träna ännu hårdare år 2002.

Utmärkelsen årets ungdom får man om man lyft sig och utvecklats under året. Man ska även ha tränat regelbundet, gjort ett par bra tävlingsresultat samt vara en person av den sociala sorten.

Juryns motivering:

En orienterare som i år även har blivit en bra löpare. Han har fått

UP-pris för de 10-bästa i Stockholm flera år i rad och avslutade 2001 med imponerande insatser på Österåkerskavlen och Halikko.

**Årets ungdom 2001 tilldelas:
Fredrik Holgersson**



Alla deltagare i TOK-OL innan avslutningen

JAG EN SKUBBARE



Namn: Fredrik Holgersson

Ålder: 14, 15 i april

Bor: i Myrängen

Familj: Mamma Agneta, Pappa Per,
lillebror Björn

Utbildning: går i 8:an i kvarnbergsskolan

Arbete: inget än så länge

Uppdrag i klubben: hmm...vet inte tävla,
kanske träna

Varför började du orientera? förmodligen
för att mamma och pappa orien-
terade

Målsättning? komma med till USM, för
bättra fjolårets resultat från
o-ringen(det blir nog inte så svårt,
stämplade fel då

Hur ofta tränar du? det varierar, 3ggr
kanske

Största framgång: vet ej.

Största besvikelse: alla felstämplingar på
stora tävlingar

Övriga intressen: data, bandy, fotboll

Har du kabel-TV? japp det har jag

Senast lästa bok: De tre musketörerna

Beskriv din tandborste? den är genom-
skinlig och lite blå

Beskriv dig själv: bäst på allt :)

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-
Skubbaren? en fin tidning



En kämpe och en eldsjäl har gått bort

Fredagen den 8 mars i närvaro av anhöriga och representanter från Snättringe SK och Hjöbygdens OK tog vi avsked vid Hjo kapell av vår äldsta och tillika hedersmedlem Seved Nordin som avlidit efter en kort tids sjukdom i en ålder av 84 år.

Seved kom ursprungligen från Bergeforsen i Medelpad som han i unga år lämnade för Lidköping. Där började han utbildas inom restaurangbranschen och den blev han trogen under hela sitt återstående liv.

Seved började sin idrottsbana tidigt och blev DM mästare på 1500 och 3000 m i bana samt även mästare i gång under Medelpadstiden. Innan han flyttade till Stockholm 1941 blev han bland annat

Skaraborsmästare i skidor för Tidaholm GIF.

I Stockholm blev han medlem i MP (Matteuspojkarna 1941). Här skördade han idel framgångar främst på skidor. Han deltog i ett tiotal SM i skidororientering med mycket framskjutna placeringar. Åren 1953 och 1955 var han en av distriktets bästa skidorienterare med bland annat segrar i DM 1953 och 1955. Tävlingarna på SM i skidororientering var en mycket tuff gren under 40–50-talen med gemensam start på natten och banor på 30–40 km.

1959 bosatte han sig i Huddinge och blev medlem i Huddinge SK som hade skidor som främsta gren och Snättringe SK som svarade för fotorientering. Huddinge SK

var då en av distriktets bästa skidklubbar. På längdåkning vann Seved som 50-åring bland annat DM 1968 på 30 och 50 km. På slutet av 60-talet tog fotorientering mer och mer plats för Seved med ett otal framgångar i sin klass.

Det största arbetet för klubben gjorde han utan tvekan som banläggare och kartritare på många av våra tävlingskartor. 1973 hade vi vår första stortävling vid Visättra på egen ritad karta. Han och Lasse Cederus fortsatte sedan arbetet med nya områden. Mellan åren 1964–70 var Seved huvudbanläggare med Sven Jonsson på många stortävlingar som bla VM-test för svenska eliten 1968 vid Hemfosa. Sitt största arbete gjorde han som huvudbanläggare på O-ringens femdagars etapp 1 vid Kvarnsjön.

Att Seved som älderman ingick i vårt 10-milalag 1964–70 var självklart. 6:a i Strängnäs 1965 och 3:a i Nykvarn 1970. Då var Seved 52 år.

År 1984 tog han och Blondie farväl av Huddinge och flyttade till Hjo, en stor förlust för oss i klubben. I Hjo blev han snart ett starkt namn i Hjobygdens OK både i tävlande och klubbarbete. Där tog han ett otal DM i sin klass. Den finaste segern var VeteranVM 1988 i Dalsland och Veteran-SM samma år i Hjo.

Mycket finns att tillägga om Seved men att han betytt mycket för vår förening är utan tvivel. Hans styrka var hur han förberedde sig inför uppgifterna genom noggrann träning och mathållning. Ställde aldrig upp otränad och var en arbetsjäl på fältet i klubbarbetet. För detta belönades han bland annat med LänsTidnings-kannan som Huddinges bästa idrottsman 1970.

Tack för åren och ett gott kamratskap
Seved.
Sven Roos

av Anita Persson och Leif Hermundstad



Uppdraget från Skubbar-redaktionen var att skriva lite om för/nackdelar med de olika anmälningssystemen. EasyOn.net upphörde vid årsskiftet och Klubben Online är i startgroparna (endast nybörjartest gjort) varför vi istället passar på att berätta om klubbens anmälningssystem.

Hur man anmäler sig till tävlingar!

Orienteringsrörelsen i Sverige har inför vårsäsongen 2002 introducerat ett nytt anmälningssystem som går under namnet, "Klubben Online" (KO). Samtidigt har det tidigare anmälningssystemet lagts ned och därför ej uppdaterats inför år 2002.

KO är ett elektroniskt anmälningssystem som ger varje "tävlingsregistrerad" klubbmedlem möjlighet att på ett enkelt sätt via internet anmäla sig själv. Det enda som krävs är kännedom om klubbens interna lösenord för medlemmar.

Lösenordet kan du på förfrågan få av Webbmaster eller tävlingsanmälnarna. Hur det går till i övrigt finns att läsa på vår hemsida, där det även finns en länk till KO

En avgörande fördel med KO är att individen nu kan anmäla resp. avanmäla och

efteranmäla sig själv direkt i det system som arrangören använder som underlag för sin tävlings startlistor. Självfallet är att anmälningarna måste ske inom de tidsramar som anges i resp. tävlings anmälningssmodul i KO. En annan fördel är att arrangören slipper all manuell inskrivning av löpare i sitt tävlingsadministrativa system vilket minimerar risken för stavnings-, klass-, briccknummerfel mm.

För de medlemmar som inte har tillgång till internet eller av andra skäl inte kan anmäla sig själva så går det att få hjälp av klubbens tävlingsanmälarare. De kan även hjälpa till om det uppstår problem och frågor kring det elektroniska anmälningssystemet.

För den som väljer att anmäla sig genom klubbens tävlingsanmälarare gäller nedanstående: Sista anmälningssdatum som anges i inbjudan och är oftast ca två veckor före resp. tävling, OBS att det datum som står i inbjudan är den sista dagen då anmälan skall vara arrangören tillhanda. Snättringe SK har oftast sista anmälningssdag till tävlingsanmälararna på söndag em. (16.00) före sista dag till arrangören.

Om man inte finns med på den förtryckta anmälningsslistan skriver man upp sig på de tomma raderna sist på listan och noterar även vilken klass man vill springa. Detta ska göras senast kl. 16.00 på söndagen om inte annat meddelats. Det är upp till var och en att kolla när sista ordinarie- resp. efteranmälningssdatum är till den tävling man vill springa. Observera att vid efteranmälan är avgiften 50% högre än den ordinarie och den betalas av den tävlande själv.

Det finns flera sätt att genom tävlingsanmälararna anmäla sig till tävlingar. De vanligaste sätten är:

1. Man skriver upp sig i anmälningssparmen som finns med på de allra flesta tävlingarna.
2. Man kontaktar någon av tävlingsanmälararna per telefon,
Leif Hermundstad 08-57024890
eller Anita Persson 08-7466932.

Om man är osäker på om man har anmält sig eller inte är det bättre att skriva upp sig på flera ställen. Samtliga manuella anmälningar samordnas av tävlingsanmälararna innan anmälan skickas till arrangörerna.

När det gäller kavlar gör man en intresseanmälan till UK eller skriver upp sig i anmälningssparmen. Det är sedan upp till UK att ta ut ev. lag. Anmälan sker genom tävlingsanmälararna.

Till tävlingar utomlands som klubben inte officiellt satsar på får deltagaren själv sköta anmälan och betalning av startavgift. Ordinarie startavgift ersätts av kassören i efterhand, under förutsättning att det rör sig om en orienteringstävling, sanktionerad av respektive orienteringsförbund och som går under tiden 1/8–15/6 och inte är en flerdagarstävling under augusti.

Kvitto på erlagd startavgift lämnas till kassören. Kvittot ska antingen vara i svenska kronor eller så ska aktuell växlingskurs vid betalningstillfället bifogas. Ersättning betalas i svenska kronor. Eventuella övriga kostnader (t ex bankavgift för betalning till utlandet) ersätts normalt inte.

Se även Regler för avgifter och ersättningar år 2002.



Skubbarens årskrönika 2001

Orienteringsåret 2001 för Snättringe SK präglas av jättearrangemanget 25-manna i september. Men ett par fina tävlingsframgångar har vi haft under året, och en och annan fest...

Skubbaren hjälper dig här att minnas 2001. Årskrönikan är uppbyggd i 3 faser, tävlingar, arrangemang och festligheter.

Tävlingsåret

Deltagarantalet vid tävlingar minskar för klubbens del. Det är framför allt på herrsenior sidan som det dalar. Men en del framstående tävlingsinsatser har gjorts föregående år. Här är några som gjorde extra bra från sig.

Sofia Persson

Den kanske roligaste framgången förra året hade Sofia under USM helgen 8-9 september. Sofia sprang in på en mycket fin 14:e plats i D16 och var med det bästa stockholmstjej och fick äran att springa i Stockholms första lag i stafetten.

3:e platsen totalt i Stockholm City Cup är något vi också kommer ihåg med en 2:e plats som bäst på etapp 4.



Rune Rådeström

Att Rune brukar ligga i topp i sin klass är något som vi börjat att vänja oss vid. Rune stod för den bästa prestationen i klubben under 5-dagars då han kom 2:a. Sin överlägsenhet visade han även vid DM-tävlingarna då han vann samtliga fyra discipliner i H55.



Anna Tiderman

Vi har väldigt duktiga ungdomar som kommer underifrån. Det visar inte minst Anna Tiderman. Hon har på bara några år utvecklats till en väldigt bra orienterare och ligger ständigt i topp i klassen D14 och är ett fint komplement till Sofia Persson. Att Anna är en av de bästa i sin klass visar resultaten från kort och klassiska DM då hon var tvåa vid båda tävlingarna.



Vårsäsongen

En av årets mest populära tävlingar är Stockholm City Cup som går fem gånger i maj månad.

Vid den första deltävlingen var David Pettersson 4:a i herrklassen. Ett oerhört bra resultat då denna tävling drar landets bästa park-löpare till sig. Sofia Persson höll låda i D16 och slutade 3:a totalt.

Två tävlingsresor hann vi med under våren. En till Hälsingland och en till Närke. Den till Närke var populärast då det inte var lika stramt anmälningstak. Vid den första dagens kortdistans 12/5 minns vi mest Frasses fina 3:e placering i H21 med över 100 startande. Några framskjutna tävlingsresultat för seniorerna har det annars inte varit varken för dam eller herrar. Men det här var en av årets bästa resultat.

Dagen efter var det klassisk distans och i den sagolika terrängen vann Rune och Göran sina klasser. Några övriga bra lopp hade Kalle (4:a i H40) och Stefan (6:a i H21).

Sommartävlingarna

Sommarens och årets största tävling var givetvis 5-dagars. I år hade vi tävlingen nära med C-ort i Märsta. Förutom Runes ovan nämnda resultat var även Bertil tio i topp i H50 med sin 8:e plats. Anders Jarl stod för en stark prestation i H21 då han kom 28:a i



O-ringen sommaren 2001

den mycket tuffa konkurrensen i H21. Roligast på femdagars verkar dock familjen Holgersson haft...

Det är inte bara femdagars som är den enda flerdagars tävlingen under sommaren. Östgöta 3-dagars är en sådan tävling dit några klubbmedlemmar letat sig till. Göran Nilsson vann här i H45!

DM tävlingarna

Vi hade många fina resultat under DM helgerna. Här nedan kommer några.

Dag DM 26/8

1:a Rune (H55)

2:a Göran Nilsson (H45), Fredrik

Holgersson (H14), Anna Tiderman (D14)

3:a Erik Paulsson (H14), Micke Nilsson (H12)

Kort DM 1/9

1:a Rune (H55), Lasse (H60)

2:a Anna (D14)

Natt DM 24/8

1:a Rune (H55), Göran Nilsson (H45)

2:a Erik (H14)

Kavle DM 2/9

2:a Olof, Berra och Rune (H50)

3:a Alexander Silwén, Willhelm

Mellergård, Micke Nilsson (H12)

4:a William, Fredrik och Erik (H14)

Vid klubbmästerskapen vann Göran Nilsson i H21 och Sofia Persson i D21. Natt KM togs hem av Lennart Bjursäter i H21 och Sofia tog hem sin andra KM plaket i D21.

Inofficiella kort KM, spättaloppet, vanns av Johan Hasselmark och Sofia Persson i seniorklasserna.

Arrangemang

Årets största arrangemang var utan tvekan 25-manna. Tillsammans med OK Södertörn var vi huvudfunktionärer föregående år. Arrangemanget vart väldigt lyckat, och för första gången användes sportident systemet. Ulf Stridh var tävlingsledare och Göran Nilsson banläggare.

En av de största insatserna stod Roland Bolin som för andra gången stod som TC-chef. Att vara TC-chef är ett heltidsjobb under ca 3-4 veckor.

Sedvanligt så arrangerade vi Höstlunken, i år förlagd till Källbrinks IP. Som vanligt skall vi väl också säga att det här var ett väldigt fint arrangemang. Det brukar vara det när Snättringe arrangerar... Claes Andersson stod som tävlingsledare och Lars Cederius var banläggare.

Festligheter

2001 fyllde Snättringe 70 år. Bertil mfl hade ordnat en nostalgisk utställning där man kunde följa Snättringes historia och verksamhet under decennierna. 70 års jubileet firades med en fest i ABF huset i Huddinge. Bertil och hans team hade ordnat en kanonfest med många fina tal och prisutdelningar. Att det sedan vart en fest med bra drag ordnade DJ'n och Maud i baren!

En ny tradition inleddes efter den numera nostalgiska och obligatoriska efterfesten hos Göran och Ewa Nilsson.

5-dagarsfesten

Den 6:e etappen efter 5-dagars hölls vid ishallen i Märsta. En ganska tråkig tillställning men en rolig händelse utspelade sig i alla fall. När Stefan och Tobbe åkte till festen gjorde man det i ett av Tullens utryckningsfordon. Många vart nyfikna varför vi

kom i det fordonet. Tobbe drog en vals om att vi nyligen blivit gripna vid Arlanda men att åklagaren släppte oss. En kille som köpte lögnen till fullo frågade vilken klubb vi sprang för. Tull-inge svarade vi!

25-mannafesten

Den 24:e november firades det lyckade arrangemanget i en skola i Farsta tillsammans med OK Södertörn. Som vanligt en väldigt bra fest med god mat och Supremes i högtalarna.

Efterfesten hos Göran och Ewa höll på till fyra på morgonen...

Blotet

Ett sagolikt väder och landskap följde med deltagarna på årets blot som är den absoluta sista festen för året. Då blotet är hemligt kan mer inte avslöjas här.

2001 har varit ett roligt och intressant år. 2002 blir nog minst lika roligt med bl.a. kortdistanstävlingen efter 25-mannen att se fram emot!



Höstlunken

Inomhus OL 940 Feb. 2002

Ja, då var det dags för Inomhus OL. Första känningen på orientering för året. Och i år ska Snättringe SK stå som arrangör, orkar vi det?

Det började med att vi fick en förfrågan från StOF, om vi kunde tänka oss att arrangera Inomhus OL?

Vi lyssnade med våra äldre duktiga och energiska ungdomar för att höra om dom kunde hålla i arrangemanget. Det är också ett lagom stort arrangemang för dom att träna på, för att förstå vad det innebär att arrangera en tävling. Sagt och gjort, efter positivt gensvar från deras sida tackade vi ja till förfrågan från StOF.

Det hölls ett antal planeringsmöten, se Eriks artikel. För att försöka undvika det kaos som förekommit vid tidigare år när lagledarna varit tvungna att skriva i namn, klubb, lagnr. m.m. på startkorten mellan varje heat, förberedes det jobbet genom att skriva startkorten till alla 24 lagen med 3 heat. Det underlättade mycket för alla på tävlingsdagen, både för tävlande lag och arrangörer.

Det bidrog också till att det kritiska tidschemat gick att hålla. Jag frågade Sofia under första dagen om hon fått många frågor, men det hade hon inte.

Det bevisar att tävlingsledningen lyckats bra med förberedelserna i form av tydlig information både innan tävlingen och framför allt på TC, vilket minskar osäkerheten för deltagarna på tävlingsdagarna.

Första tävlingsdagen:

När jag kom till tävlingen var de allra flesta på plats redan. Snättringe hade anmält två lag. Jag hade fått det ansvarsfulla jobbet som lagledare för SSK 2. Laget bestod av: Patrik Nilsson, Wilhelm Møllergård, Maria Movin och Marie Märts. Lagledare för SSK 1 var Marlene som hade Mathias Sjöström, Cecilia Östman, Tony Segerås, och Per Johansson i sitt lag.

Med tanke på vad Snättringe råkade ut för under förra årets inomhus OL, då ena laget blev diskvalificerat på grund av felstämpling tänkte jag att, det ska vi i alla fall inte råka ut för i år. Strax innan varje heat samlade jag laget och frågade: Vad är det viktigaste att tänka på? Då svarade alla med en stämma. KOLLA KODSIFFRORNA! Det märktes att det var lite nervöst inför första start. –Var växlar man? Hur långa är banorna?

Men när första heatet var avklarat var det som om Patrik, Wilhelm, Mia och Marie aldrig hade gjort något annat. Jag minns speciellt när "Wille" kom i mål efter andra heatets andra sträcka och jag gick fram för att fråga hur det hade gått, då var han redan framme vid sin packning och hade tagit upp sin bok för att läsa den spännande fortsättningen. Och Patrik var lika snabb han efter

målgång, men han brås nog mer på aporna, för han var blixtsnabbt uppe i ribbstolarna och for runt.

Marie var snabbt iväg till markan för att fylla på med vätska och mackor. Mia var som vanligt "cool-lugn", ingen speciell ritual inför nästa drabbning. Snacka om olika uppladdning, men vilket LAG !

När vi summerar första dagen konstaterar en stolt lagledare att SSK 2 gått vidare till semifinal dagen därpå.

FINAL-dagen:

Jag kommer nog ännu senare den här dagen än dagen innan. Men inga oroliga ungdomar möter mig, inte ens några stirriga föräldrar. Och själv känns det bara bra. Vad ska det kunna bli av den här dagen?

Jag delar ut startkortet och snart har dagens första semifinalheat stuckit iväg. Det blir oerhört spännande och jämt. Vid summeringen av första semifinalen visar det sig att SSK 2 har vunnit den med en enda poäng före Skarpnäcks lag 1. Det innebär att dessa två lagen är klara för FINAL senare under dagen, men först ska semifinal nr. 2 klaras av för att få fram vilka andra 2 lag som får delta i finalen.

Den andra semifinalen vinnas överlägset av Tureberg som tar maximal poäng (dom blir svåra tänker jag). Två:a, också vidare till final blev Bromma-Vällingby.

I FINAL:en, under 3 heat möts då: SSK 2, Skarpnäck 1, Tureberg och Bromma-Vällingby Poängfördelningen i heaten fördelas så här: 4p till segraren, 3p till tvåan, 2p till trean och 1p till fyran. Det lag som efter 3 heat har flest poäng totalt står som segrare.

Som de flesta trodde vann Tureberg första heatet med SSK 2 på tredje plats. Det såg alltså ut som Tureberg skulle sopa banan

med övriga lag. Men man ska aldrig räkna ut Snättringe SK i förtid!

Vad händer i det andra heatet? Jo, Tureberg felstämplar !!! Vilket innebär 0 poäng i det heatet. Och helt plötsligt öppnar sig hela finalen. Nu kan vilket lag som helst vinna, men det är SSK 2 som har fördel, då ställningen inför det sista och avgörande heatet är: SSK 2 6p, Bromma-Vällingby 5p, Skarpnäck och Tureberg båda 4p.

I det avgörande heatet kommer Tureberg ganska överlägset först i mål -> 4p = totalt 8p. SSK 2 kniper den viktiga andra platsen som ger 3p = totalt 9 poäng och SEGRARE !!!!

Otroligt vilket LAG! STORT GRATTIS, Snättringe har äntligen tagit hem Inomhus OL. Och det roligaste var att vi hade ett mix lag med två tjejer och två killar.

Tack alla ungdomar för en mycket bra genomförd inomhus OL, med otroliga priser och perfekt arrangemang tror jag att den här tävlingen går till historien som det hittills bästa Inomhus OL!



Marie Märts över hinder i "skogen"



Inomhus-OL SSK lag 1

Jag har blivit förälskad. I att vara lagledare. Hädanefter kommer jag alltid att vilja vara det. I alla fall om det blir till ett sånt toppenlag som jag hade i inomhus-OL 2002 med Tony, Per, Cissi och Matthias.

av Marlene Blomkvist

Snättringe arrangerade inomhus-OL detta år och i och med det så var de flesta upptagna med annat arbete, så de frågade mig om jag kunde ställa upp och vara lagledare. En lördag kunde jag ju undvara, men en dag ville jag ha ledigt så andralaget fick jag ta hand om. Inte anade jag då hur det skulle gå...

Eftersom pappa och William var arrangörer så fick jag snällt anpassa mig och åka till Årstaskolan, där de skulle vara, två timmar tidigare än nödvändigt. Jag lärde mig dock en hel del av att kolla på den första startgruppen och snacka med Mia och Marie som sprang (och vann sin grupp!). När "mitt" lag så småningom kom så berättade jag allt jag visste för dem. Startordningen

hade jag spänat på och eftersom ingen av dem hade något att invända så blev det så. Tony Segerås på förstasträckan, Per Johansson på andra, Cecilia Östman på tredje och Matthias Sjöström på sista.

När starten väl gick var jag nog nervösare än hela laget tillsammans. Jag vet inte om det var mitt coachande eller det faktum att de är så otroligt bra som gjorde att de kom in först och vann det heatet. Andra heatet var jag rätt lugn, vi visste nu att vi kunde. Vi vann det heatet också, men Järlas lag blev bara bättre och bättre och var nära. När det var dags för sista heatet var jag fruktansvärt nervös igen, skulle SSK 1 komma vidare till semifinal så var de tvungna att komma först

eller tvåa, och absolut inte stämpla fel. Men inte hade jag behövt oroa mig, de vann ju som vanligt. Vilket nog var tur för Per, som innan hade stått och sturskt berättat för Järllkillarna hur mycket bättre vi var, och det hade nog känts lite dumt om de kommit vidare men inte vi. Att vi vann alla heat resulterade ju i att vi kom vidare till semifinal och att jag därmed var tvungen att åka dit dagen efter också. Men jag, liksom mitt lag, hade nog fått något av en blodad tand så det störde mig inte det minsta.

Eftersom jag inte sov hemma bestämde jag och pappa oss för att han skulle hämta mig vid stationen, men jag missade tåget och fick åka dit själv. Buss, tåg, buss och en promenad på ett ställe jag inte hittade på skulle gå på max en timme. De som har sett mig orientera vet att mitt lokalsinne inte är

av det bästa slaget, så jag gick vilse. Jag kom dit precis efter det att mitt lag hade kört ett heat. De hade blivit lottade med tre av de



Tony Segerås på första sträckan.

fyra bästa lagen så de kom sist. Innan andra heatet hade de snackat lite sinsemellan och det slutade med att Tony kom före Patrik som sprang i första laget. De andra sträckorna gick inte lika bra och vi kom sist även denna gång, men sista heatet hade de fått upp farten och kom på en fin tredjeplats! Jag sken som en sol och var stolt som en tupp. Totalt slutade de på en fin femte plats.

Något som också kan vara lite kul att påpeka är att de till och med hade kunnat komma vidare till final, såvida inte de fyra bästa lagen sprungit i samma startgrupp...

Sammanfattat så var det otroligt bra kämpat av ett lag som ingen trodde ens skulle komma vidare till söndagen!



Tony igen inne i "skogen".



Wille SSK 2 i tunneln mellan starten och "skogen".

Inomhus-OL -förberedelser

Jag, Fredrik, William, Sanna, Marie, Anna, Sofia och Nina blev tillfrågade under oktober 2001 om vi ville arrangera år 2002's Inomhus-OL.

När vi efter lite betänkande hade bestämt oss och sagt ja så kunde arbetet börja. Tonåring som man är så tänkte man inte så mycket på det i början och sa att det säkert skulle gå bra.

Nina var den som skulle leda arbetet och hon ordnade först möten där vi träffades och bestämde vilka som skulle göra vad.

Agneta kontaktade Mona Forslund på StOF som hjälpte oss att boka lokal till tävlingen. Vi hade bestämt oss för att använda Årstaskolans gymnastiksal. Den hade använts tidigare för några år sedan.

Fredrik, William och Leif åkte ut till Årstaskolan och kollade hur det såg ut, vilka redskap som fanns mm. Efter byggnadsritningar över de båda gymnastiksalarna så konstruerade de en karta i kartritningsprogrammet OCAD.

I januari och hade vi två möten till och då hoppade även Agneta, Leif och Kristin in

för att hjälpa oss. Vi fastslog att Nina och Sofia skulle vara tävlingsledning, klagomur, ha hand om resultaten på tävlingen och att skriva PM. Anna, Sanna och Marie, med



Övre rade vänster Sanna, Sofie, Marie, Erik. Mittenraden vänster Fredrik, Nina, William, liggande Anna.

hjälp från Agneta och Kristin skulle ha hand om priser och ta ansvar för markan. William och Fredrik med hjälp av Leffe, skulle rita banor och bestämma tävlingsregler samt att fixa startkort. Jag själv skulle ha hand om alla anmälningar och lottning av lag, samt att se till att få fram fakturadresser till alla medverkande klubbar.

Vi bestämde tillsammans allmänna saker som att 24 stycken

lag skulle få vara med och tävla och att det skulle vara fyra personer i varje lag. Lagen skulle på första dagen (lördag) få tävla i något av sammanlagt tre stycken tävlingsomgångar (tidsperioder), med två startgrupper. I varje startgrupp ingick fyra stycken lag och det blev totalt sex stycken grupper.



Före starten

Varje lag fick springa tre stycken heat. Varje person i laget fick alltså springa tre gånger och testa tre stycken av de fyra olika banorna. De två startgrupperna i samma tävlingsomgång turades om att springa och sammanlagt blev det alltså sex stycken heat i varje tidsperiod.

Den som kom först i varje heat fick fyra poäng, tvåan fick tre poäng osv. Om man felstämplade så fick man inga poäng alls i det heatet. Det lag i varje startgrupp som fick flest poäng gick vidare till semifinalen på söndagen. Dessutom gick två stycken lag vidare på bäst totaltid och sammanlagt blev det totalt åtta lag i semifinalen fördelat på två stycken startgrupper. Till finalen gick sedan de två bästa lagen från de två startgrupperna i semifinalen.

Erik Bjursäter beställde fyra stycken plaketter till det segrande laget och Göran Nilsson fixade fyra stycken fina pokaler till de fyra bästa lagen. De åtta bästa lagen fick även andra priser.

Sanna, Marie och Anna skötte markan köpte in och fixade bröd, pålägg, godis, läsk, kaffe, te, dricka, godsaker mm.

Jag själv som hade som uppgift att ta emot klubbansmälningar och sköta lottning fick problem redan från början. Vi hade

bestämt att det i inbjudan skulle stå att anmälan helst skulle göras på E-post till mig men att vanlig post också skulle gå bra. När första anmälan damp ner i brevlådan och inte genom E-posten, så läste jag i brevet att de inte hade lyckats att skicka till min E-post adress. Den var fel i inbjudan. Jag ändrade detta snabbt, men den skriftliga anmälan kan man ju inte ändra på. Vi hoppades att de skulle märka detta när de skulle få ett automatiskt mail tillbaka där det står att det inte går att leverera.

Det kom ett brev till i brevlådan från en annan klubb, men efter det så började jag få E-post istället. Vi hade bestämt att varje klubb skulle få med minst ett lag och sen att de fick med så många lag i förhållande till anmälningar, sin egen anmälan av lag (antal) och när de anmälde.

När anmälan hade gått ut så hade jag fått några återbud och kunde där plocka in reservlag som annars inte skulle få plats.

När PM hade skickats ut till de anmälda klubbarna med lagfördelning så fick jag ett mail från Tumba Mälarhöjden. De hade upptäckt att de inte fanns med i lagfördelningen! Min felaktiga E-post adress i anmälan hade alltså orsakat det problem som jag trodde skulle inträffa. Han i Tumba Mälar-

höjden bekräftade också detta genom att kolla på det ursprungliga mailet som han hade skickat. Och ja, E-post adressen var fel där.

Nu var det bråttom. Med mindre än en vecka kvar till tävlingen och två lag som måste klämmas in någonstans. Vi kunde ju inte öka antalet lag till 25 eller 26 stycken. Jag fick maila till Skarpnäcks OL och Rotebro IS, som var de ända som hade fått med tre stycken lag och fråga väldigt snällt om de kunde tänka sig att bara ha med två lag var. Efter ungefär två dagar hade jag fått svar från båda och de sa att de var ledsna för det, men att de kunde lämna över en av sina lagplatser.

Nina hade ringt till massor av personer i Snättringe för att fråga om de kunde hjälpa till på tävlingen och fick ihop ett stort gäng.

Den 8:e februari – dagen innan tävlingen, så samlades vi 17:30 i klubbstugan tillsammans med frivilliga som skulle hjälpa till med lagkuvert mm, för att förbereda allt materiellt.

Vi hade fått lokalerna bokade fredagskvällen innan tävlingen för att William, Fredrik, jag, Per H och Leffe skulle kunna bygga upp "skogen". Vi packade in tejp, kontroller (träbit med stämpel och kodsiffra på), presen-

ningar, bord, stolar, stereo, högtalare, godis till markan mm i bilarna för färd mot Årsta.

Gymnastiksalarna i Årstaskolan består av en lite kortare och smalare gymnastiksal och en längre och lite bredare gymnastiksal. För att komma in i den stora gymnastiksalen så var de tävlande tvungna att passera genom en liten tunnel. I boden vid klubbstugan så hittade vi några skyltar där det stod "Var försiktig, mycket trafikerad väg" som vi satte på respektive sida av tunneln.

Skogen var väldigt detaljrik med flack terräng och massor av förbjudna områden...

Man kunde inte se in till den andra gymnastiksalen och på detta sätt tror jag att de tyckte att det var väldigt spännande att ge sig ut i skogen.

Banorna på lördagen var lätta och varje bana följde samma "mönster".

Innan semifinalen så byggde vi om skogen och även inför finalen, så att den blev svårare orienteringsmässigt och fysiskt jobbigare med högre plintar mm. Banorna blev även svårare och till finalen så var banorna och skogen gjorda så att de kunde bli tvungna att springa runt nästan halva gymnastiksalen, för en kontroll som låg bara några meter ifrån dem i utgångsläget.

Det var vad jag har hört aldrig någon som klagade hos Sofia och Nina om något dåligt med tävlingen. Däremot så fick vi massor av beröm om ett väl genomfört arrangemang. Nu har vi ungdomar fått en inblick i hur det är att anordna en lite större tävling och man vet nu hur jobbigt det ibland kan vara...



Många hjälpte till med försäljning. Det var både hembakt och köpta bakverk, mackor, drinkor och kaffe. Och godis förstås.

Gubbar i fäders spår

”Ett tydligt tecken på gubbsjuka” – det var kommentaren när vi hade anmält oss till Vasaloppet. Klart jag förnekade å det bestämdaste. Fast lite sanning låg det kanske i det. Bakgrunden var att när Björne fyllde 40 i april förra året så var vi ett gäng jämnåriga som gav honom en start i Vasaloppet i födelsedagspresent, och vi lovade också att hänga med som farthållare.



Det finns några saker som måste upplevas. I många år har jag suttit framför teven första söndagen i mars och njutit av skådespelet Vasaloppet. Det har sett så härligt ut, både i täten och längre ner. Alla verkar tycka det är så kul! Och jag har tänkt att det nog skulle vara härligt att få vara med. Men vintrarna är ju inte så mycket att hurra för numera, det var bättre förr – innan växthuseffekten! Och det är ju så mycket annat man ska hinna med så saken har fått bero år efter år.

Men så var det förra året åter dags för det sedvanliga gubbskubbet i Tyresta-skogen i början april, som Björne anordnar från sommarstugan i samband med att han fyller år. Eftersom det nu var det dags för ”the big four o” ville vi komma med något extra kul. Vägen föreslog Vasaloppsstart, vilket märkligt nog omedelbart föll i god jord. Uppenbarligen var det fler som hade samma dröm.

Efter den härliga rundan i nationalparken, som i den annalkande våren är om möjligt ännu vackrare än annars, följt av en

lång sittning med kylda drycker i bastun satt vi så runt bordet och mumsade på mat och efterrätt och ännu mer dryck. Vi överlämnade presentkort och löfte om medverkan. Samt lovade varandra dyrt och heligt att vi skulle träna mycket inför detta, som vi tyckte, riktiga kraftprov. Det var träningshelger med skidåkning och gemensamma lördagsrundor, med mera, med mera. Här skulle det tränas, och minnet av hård satsning långt bak i forntiden gjorde sig påmint.

Men än var det långt kvar. Våren, sommaren och hösten kom och gick utan någon särskild (höjd) träningsmängd. Sju månader senare, i mitten av november, började dock vintern kännas närmare. Björne bjöd åter igen in till en träningsrunda från stugan i Vendelsö, på kanten av nationalparken. Gubbarna slöt upp så gott som mangrant och vi tog en riktig långgrunda på 105 minuter. Efteråt spekulerade vi på nytt vilt om alla de sätt vi skulle träna på. Rullskidor, åka till norra Uppland någon helgdag, några helger i Harssa, vara med på klubbens lång-

pass på lördagarna – jodå, det finns mycket ambition i gubbarna efter ett par öl i bastun...

Här är det på sin plats att påpeka att det inte bara var gubbar som skulle åka, en "gumma" hade också anmält intresse – nämligen Lina. Oturligt nog blev hon förkyld och kunde aldrig starta. Och det ursprungliga gänget hade även utökats med Rune, som uppenbarligen lyckats hålla gubbsjukan stängden längre än många andra men nu också var sugen på Vasaloppet. Samt Märten, som åkt flera gånger och låg i en egen division flera startled framåt. ~~Än~~ han fick oturligt nog lämna wo efter att ha haft feber dagarna före start. Återbud lämnade också till slut Mörten (Hasse Wahlström) i Kungsbacka – för lite skidträning och en gravid fru var några av bortförklaringarna. Det är inte samma sega virke i folk som flyttar från Stockholm, tänk på det Vägen. Fast Hasse har ju redan kört Vasaloppet, det ska inte förnekas.

Alltnog. Att Rune skulle sköta träningen exemplariskt var det väl ingen som betvivlade. Däremot var det riktigt roligt att se Byss med Lovis på så gott som varenda lördagsrunda. Jag, Källe och Björne var väl med på några av dem också. Vägen var däremot halvskadad, och hans start var ett tag allvarligt hotad. Det löste sig faktiskt först dagarna före, som han tillbringade i Sälen med att träna skidor.

En månad före Vasaloppet, första helgen i februari, fixade Lina och Källe ett träningsläger i Grönklitt, Orsa. Jag och Björne hängde på. Jonny, Patrik, Tintin, Trine, Måns, Hannes, Ingvar, Harry, Lollo, Camilla och Kimma var med som sparringpartners. Eftersom alla vi fyra Vasalöpare hade missat den fina vintern runt jul & nyår var det

denna helg som skidtekniken finslipades och grunden till Vasaloppsstarten lades. Nio mil på skidor klämde vi – det är många som åker loppet med färre i kroppen...

Veckan före Vasaloppet hade vintern kommit tillbaka till Stockholm, och ytterligare sju-åtta mil kunde läggas till. Rune hade förstås åtskilligt fler mil bakom sig, men han är ju som han är. Vi vanliga dödliga "juniorgubbar" låg på en mänskligare nivå.

Byss hade ordnat så att vi fick låna en buss av brandkåren och Hasse L hade lovat ställa upp som chaffis. På fredagskvällen sjukanmälde han sig, och Göran J blyxtinkallades och ställde förtjänstfullt upp – med den äran. Tidigt lördag morgon bar det sedan av mot Dalarna. Först hämtade vi Källes nummerlapp i Mora och så körde vi till Sälen för att hämta övrigas nummerlappar och för inkvartering. Och det var långt att köra med bil – hur skulle det inte kännas i morgon att åka tillbaka samma sträcka, fast nu på skidor?

Först lassade vi in ofantliga mängder mat och sedan vallade vi skidor. Byss hade fått en låda med utrustning och gamla vallor från pappa Erik. Samt en instruktionsbok från 1982 där Thomas Wassberg var "världens bästa skidåkare". Nostalgi. Vallningen var en enkel match, det skulle bli kallföre. Därefter blev det tidig kojning och väckarklockan sattes på fem.

Grötfrukost fyllde nästa morgon på kolhydratförrådet ytterligare. Vi tyckte vi var ute i god tid när vi kom ned till startgårdet klockan halv sju för att placera ut våra skidor (starten går 8.00). Men icke, vi hamnade absolut längst bak i tionde och sista startled med nästan 14000 åkare att åka om och fick därmed det riktigt trögt i backen upp efter vägövergången. Som framgår av tider-





na kan det ändå bli väldigt stor spridning i hur fort det går fram till Smågan och Mångsbodarna. Källe var riktigt på hugget och sprang småsvärande förbi tusentals konkurrenter redan i backen. Rune var däremot troligen en av de sista som kom upp för backen. Men efter Risberg körde han fortfarande än alla övriga.

Vädret var strålande, inte alltför kallt ens i starten och solen sken hela dagen. Det var inga vallningsproblem utan det var kallföre ändå fram till Mora. Fina spår (kanske lite mjuka) och god blåbärssoppa, samt smart körning gjorde att jag njöt av varje stavtag hela vägen. Jag hade stor respekt för den – som det kändes på morgonen – ”oändliga” sträckan 90 km och tog det därför mycket

lugnt. Jag ville komma fram, och jag hade bestämt mig för att njuta av det. Detsamma gällde nog de övriga, utom möjligen Källe som satsade hårt i början och sedan fick det slitsammare. Men han var klart snabbast av oss.

Organisationen i Mora när man kommer fram är suverän, med skidförvaring och bussning till olika skolor för dusch och bespisning. Sedan packade vi in oss för färden hemåt. Eftersnacket varade i alla fall till framåt Hedemora, men sedan var ämnet uttömt och tröttheten tog överhand. Göran fick köra ett gäng sovande åkare, vilket gick som en dans och vi var framme i Stockholm redan strax efter midnatt.

Till nästa år ska vi träna mer – och då startar vi förmodligen ett led längre fram!

									
		Mångsbodarna	Risberg	Evertsberg	Oxberg	Hökberg	Eldris	Mora	
Totalt km		24	35	48	62	71	81	90	
Mellan kontr km		24	11	13	14	9	10	9	
<u>Peter Karlberg</u>									
Total tid		2.33.37	3.23.52	4.39.23	5.57.38	6.56.08	7.53.53	8.42.17	
Tid mellan kontr		2.33.37	50.15	1.15.31	1.18.15	58.30	57.45	48.24	
Plac		8013	7554	7716	7930	8118	8065	8044	
<u>Lennart Bjursäter</u>									
Total tid		2.44.37	3.40.44	4.55.33	6.11.04	7.06.36	8.12.07	9.01.21	
Tid mellan kontr		2.44.37	56.07	1.14.49	1.15.31	55.32	1.05.31	49.14	
Plac		9300	8930	8723	8622	8583	8793	8768	
<u>Rune Rådström</u>									
Total tid		3.10.53	4.11.17	5.23.48	6.37.36	7.27.31	8.24.52	9.10.13	
Tid mellan kontr		3.10.53	1.00.24	1.12.31	1.13.38	50.05	57.21	45.21	
Plac		11985	11255	10373	9869	9492	9257	9061	
<u>Bengt Bivrin</u>									
Total tid		3.01.34	4.04.34	5.20.35	6.44.17	7.40.11	8.42.31	9.36.31	
Tid mellan kontr		3.01.34	1.03.00	1.16.01	1.23.41	55.54	1.02.20	54.00	
Plac		11100	10802	10161	10224	9984	9956	9968	
<u>Björn Salomonsson</u>									
Total tid		2.57.32	4.01.53	5.20.40	6.43.37	7.45.30	8.55.34	9.50.53	
Tid mellan kontr		2.57.33	1.04.61	1.18.47	1.22.57	1.01.53	1.10.04	55.19	
Plac		10672	10586	10164	10178	10245	10439	10474	
<u>Lars-Johan Våg</u>									
Total tid		2.57.33	4.01.54	5.22.37	6.44.23	7.45.32	8.55.34	9.50.54	
Tid mellan kontr		2.57.33	1.04.21	1.20.43	1.21.46	1.01.09	1.10.02	55.20	
Plac		10674	10587	10302	10227	10248	10438	10476	

HD 14-läger 2/23/2 2002

Deltagare: Jenny Dahlström, Lisa Johansson, Edvin Mellergård, Martin Nyberg, Alexander Silwén, Stefan Bjursäter, Mikael Nilsson, Johan Paulsson, Björn Holgersson och Mats Morén.

Lördag

Vi skulle samlas 10.00 men nästan alla Snättringe "springarna" var där ca 9.40 (alla utom Johan och Martin). Vi tog reda på vart vi skulle bo och ställde väskorna i det huset. Första träningen blev en s.k. "duell" (två stycken springer samma bana fast åt olika håll, först in i mål vinner 1 poäng).

När vi kommit i mål efter ett antal banor gick (några sprang) vi tillbaka till huset och duschade. (Tjejerna hade bara 2 duschar medan killarna hade 6 st.). Sen åt vi makaroner och köttbullar till lunch. Efter maten blev det "fritid" ett tag och sen (ca 14.15) blev det nästa träningspass som var en lag-tävling också.

Alla lag fick 4 kartor (utom ett som fick tre), med 19 kontroller på varje. Sen skulle man dela upp kontrollerna inom laget och springa ut i skogen och stämpla dom. Alla lag skulle ha varit vid alla kontroller efter 50 min.

Det var bara ett lag som klarade den tiden och det var laget "Banan" (Edvin från Snättringe), laget "Gräddfil" (Martin, Mats och Lisa från Snättringe) var bara 12 minuter efter och kom 2:a. Efter dom kom de

andra lagen in med jämna mellanrum. Efter ännu en dusch kom middagen som denna gång var spagetti och köttfärsås. Det var gott!! (Kommentar från Snättringe).

Efter middagen var det samling inomhus. Där lekte vi massa lekar och varje lag skulle bilda ett lagnamn (av bokstäverna i förnamnen på varje medlem i laget), lagnamnen kom fram senare på kvällen (ex. Arabiska OL eliten och Aga inte Anders hundar). Efter det löste vi en Rebus som förde oss ut på parkeringen. Väl ute fick man välja ut 3 ur varje lag som skulle kasta ÅG. Mats och Martin var inga höjdare på att kasta och fångade inte ett enda.

När äggkastningen var över kom en liten överraskning. En halvtimme senare skulle en kille och en tjej i varje lag ha bytt kön, helt enkelt en transvestittävling. Och tro det eller ej för på första plats kom Mats Morén med lagkamraten Siri från Järla. (Stefan och Johan gjorde sig också bra som tjejer) När allt är klart (klockan ca 23.00) går vissa ut och leker. Men vi hade fått nog och gjorde oss i ordning för natten. Somnade ca ett eller två (efter massa mackor och BANANER!).



Från vänster Lisa, Edvin, Jenny, Alexander, Stefan, Micke. Sittande från vänster Björn, Mats och Toy.

Söndag

Väckningen blev klockan 08.15, men det laget som hade frukosten fick gå upp 08.00. Efter väckningen var det bara att "dra sig ur" sovsäcken och "sätta sig till rätta" vid frukostborden. Klockan 09.15 blev det nästa träning (eller tävling). Det blev lägre lägermästerskap. Vi hade tidigare fått välja om vi ville springa korta (ca 3km) eller långa (ca 4,5 km). Vi föredrog korta men Mats överraskade oss alla och valde långa. Väl ute i skogen tog vi alla kontroller men det var ju andra som hade otur... Martin började blöda näsblod vid 4:e kontrollen men fortsatte hela banan runt.

Efter tävlingen blev det dusch och sen lunchen som blev lasagne. Sen blev det snart dags för den sista lagtävlingen. Man skulle springa en bana på ca 5 km, men alla behöv-

de inte springa hela banan. Det var 5 st "samlingskontroller" där hela laget skulle vara samtidigt och visa upp startkortet innan man fick fortsätta vidare. Sen sprang laget vidare till nästa medan en eller två sprang banan i skogen innan dom kom fram till "samlingskontrollen". I laget som vann var bl.a. Alexander och Jenny med.

Det var det laget som vann hela lagtävlingen. (På andra plats kom "Gräddfil" som startat sist!).

Efter tävlingen blev det städning och laget som vann fick det lättaste stället att städa och det var köket... Dom som kom sist fick ett lite otrevligare ställe (toaletterna). Efter städningen blev det prisutdelning för lagtävlingen och för lägermästerskapet. Mikael kom två eller trea på långa banan. Sen var det bara att sätta på sig skorna och åka hem.

Plötslig hjärtdöd bland svenska elitorienterare – ett löst mysterium?

Mellan 1979 och 1992 dog 16 (15 män) elitorienterare (18 till 34 år) i plötsligt oväntad hjärtdöd. Det motsvarar en påtagligt ökad dödlighet bland unga personer. Under 1991 dog tre elitorienterare och följdes av stor medial uppmärksamhet. Flera obesvarade frågor förelåg: Varför drabbades orienterare och varför fanns inte indikationer på ökad plötslig hjärtdöd i andra sporter? Varför bara i Sverige?

Gruppen kring infektionsprofessorn Göran Friman i Uppsala fokuserade redan från början på möjligheten att en infektion orsakade dödsfallen. Tidiga studier föreslog att bakterien *Chlamydia pneumoniae* (TWAR) var inblandad, men senare studier, senast i Lars Wesslens doktorsavhandling, talar för att det istället är bakterien *Bartonella* som var skyldig.

Orienterare skiljer sig från andra idrottare med sin omedelbara närhet till naturen och mikroorganismer i naturen var därför misstänkta kandidater. *Bartonellabakterien* finns hos gnagare, huskatter och sällan hos människor och kan överföras av loppa, lus och sandfluga. Typiska symtom av en infektion av *Bartonellabakterien* är feber, svullna lymfkörtlar och hjärtmuskelinflammation. Uppsalagruppen har bland annat kunnat

påvisa att kroppen har försvarat sig (antikroppar) mot *Bartonellabakterien* i 31% utav 1136 svenska elitorienterare. Jämförande andel bland friska blodgivare är 6,8%. Nyare vetenskapliga data talar alltså för att *Bartonella* har spelat en viktig roll för plötslig hjärtdöd hos svenska orienterare.

En fråga som också har diskuterats är om elitorientering påverkar immunförsvaret. Den vetenskapliga kunskapsmängden är här omfattande. Det är känt att efter "intensiv" uthållighetsträning försämras immunförsvaret i upp mot två dygn, medan vilande idrottare, inklusive orienterare har ett normalt immunförsvaret. Denna kunskap med ökad infektionskänslighet efter träning/tävling kallas "the open window theory" och kan möjligen bidra till att en vanligtvis relativt harmlös bakterie som *Bartonella* kan

ges möjlighet till en mer aggressiv infektion än normalt.

Sedan 1992 har det inte förekommit någon ökad dödlighet hos svenska elitorienterare. En förklaring kan vara att kunskapen om infektioner och dess risker har påverkat hur elitorienterarna tränar och dessutom avstår från träning/tävling vid infektionssymtom.

En annan förklaring kan vara att en grupp elitorienterare mellan 1979–1992 bar på Bartonellabakterien. Ytterligare förklaringar kan vara hur vanlig infektionen var/är hos

gnagare (råttor och möss) och hur vanliga dessa är över tiden.

Sammanfattningsvis anses nu bakterien Bartonella ha legat bakom mysteriet. Någon ökad risk för hjärtdöd har inte förelegat senaste decenniet.

Jag tycker att orienteringssporten kan glädjas åt det stora och ihärdiga forskningsarbete som initierades 1991/1992 av min vän och kollega Christer Rolf (då Johansson), som då var förbundsläkare, och som sedan har drivits med stor energi från infektionskliniken i Uppsala.

Melkers Minne

Många har nog hört talas om tävlingen Melkers Minne. En del av oss minns med en lätt rysning SSKs alla framgångar i denna ungdomskavle, t ex segern 1996 i D12 (Sofia, Bea och Sara).

Men hur många vet vem Melker var? Lite fakta hämtat från Södertälje Orientering:

Melker Karlsson

Startade sin orienteringskarriär i Krokeks OK. Snabbt stor talang som fick framgångar vid bla USM i Sundsvall 1981. Kom in i juniorlandslaget och bytte inför 1990 från OK Kolmården till IFK Södertälje. Slog sig direkt in på nyckelsträckor i IFK:s starka lag. Hade ett brett tekniskt register som orienterare och behärskade alla mentala situationer och terrängtyper.

Vid 10-mila 1990 utökade han IFK:s ledning på str 9 från 5 till 9 minuter. Vid 10-mila 1991 sprang han ikapp ledande Angelniemen på sista sträckan men fick sedan ge sig i en av 10-milas tuffaste och blötaste spurter. 1992 var han starkt med och bidrog till segern då han på str 9 sprang

ifrån NTHI 7 minuter. Detta i ett av de starkaste 10-milalag som stått på en startlinje.

Därmellan blev det SM guld i kavle, topp-placering vid 5-dagars samt avgörande vid Jukolakavlen i juni 1991 där Melker kämpade ner NTHI och Angelniemen i en thriller på 90 minuter och som avgjordes först vid foten av skidbacken i Lakeharju, Vimpeli Finland när Melker fick sista kontrollen först. En klassisk IFK –seger.

Inför USA- VM blev Melker nominerad i A-landslaget och var nyligen hemkommen från ett VM läger i USA när han hastigt och oväntat rycktes bort vid en aktivitet i IFK:s kamratstuga i november 1992.

Trots all talang och topp-resultat var framförallt Melker en kamrat med ett varmt hjärta som saknas av många.

I samråd med Melkers föräldrar Anita och Rolf togs hösten 1993 beslutet att inrätta ungdomsbudkavlen Melkers Minne. En tävling som har som rättesnöre att vara okomplicerad och inbjudande till kamp man mot man i sann Melker-anda.

Upptaktslägret 9-10 Mars 2002

Vi vaknade upp till en mulen och ganska ruggig morgon. Efter en stunds bilfärd och osäkra vägval av chauffören hördes några tunga suckanden från baksätet! Varför? "Just snyggt, du är en av ledarna och hittar inte ens till samlingsen". Efter att vi två gånger svängt av för tidigt från Tvetavägen och dessutom pinsamt nog behövt fråga efter var IFK Södertäljes klubbstuga ligger, kom vi till slut rätt.

På parkeringen verkade det som Jonny nyss hade kommit. Men vem var det han pratade med? Hade ingen aning. Det visade sig senare vara Thomas Julin, från tidningen "Vårt Huddinge" som hade kommit för att göra ett reportage om Snättringe SK:s ungdomar. Resultatet av Thomas arbete får vi vänta och se tills V.14, då nästa nummer av "Vårt Huddinge" kommer ut.

29 st ungdomar hade anslutit sig till årets upptaktsläger – ännu en gång en stark uppslutning! De allra flesta hade deltagit en eller flera gånger tidigare. Men det var extra roligt att se att vi även i år hade några nya ansikten, nämligen Tom Hbinette, Tony Segerås, Cissi Östman, Per och Lisa Johansson.

När alla hade kommit till starten för dagens första övning blev det både fotografering och intervjuer. Då började det dessutom att regna. Men de här ungdomarna tycktes inte ta någon som helst notis av detta, inte ett pip från någon! Det är klart – för de som deltog på Ålandslägret i sommar, då det regnade så länge och häftigt att

inte ens underkläderna var torra, var det här ju ingenting.

Efter en lättare uppvärmning var det dax för första övningen för dagen. Man kunde också ana att de flesta hade vuxit en del under vinterhalvåret, med tanke på alla skinnande skor. Jonny hade som vanligt förbetratt helgens övningar väl, förmiddagspasset med tre olika banor.

De som kände sig lite ringrostiga efter vintern fick var sin uppföljare med sig. Jag fick nöjet att följa med Per Johansson. Jag visste inte att det gick att få så mycket sagt under en bana som var knappt 2 km. Jag kommer ihåg att vi pratade väldigt mycket om mat i alla fall. Vid de tillfällen som jag lyckades få Per att koncentrera sig på själva orienterandet gick det alldeles utmärkt – snabba och riktiga vägval, ingen tvekan.

Efter dusch och några härliga hamburgare (tack och lov för vårt suveräna matlag) var det dags att sudda bort de gamla banorna och rita in nya övningar som drog igång vid tre-tiden på eftermiddagen.

Nu var det dax för en övning där man



Hela härliga gänget! Övre rade från vänster Jenny, Micke, Fredrik, Edvin, Sanna, Patrik, Lisa, Tobias, Wilhelm. Mittenraden från vänster Anna T, Erik, Stefan, Per T, Alexander, Martin, Mia, Cissi, Per J, Tom. Nedre raden sittande från vänster Marie B, Johan, Matias, Björn, Lill-Malrtin, Mats, Marie M, Tony, Maria W-B, Anna M.

skulle försöka springa så fort som möjligt på tre korta banor. Varje bana hade bara 2-3 kontroller. När den första slingan var avklarad fick man pusta ut lite, sedan var det "järnet" på nästa, pusta lite och ut på sista. När vi prickat av att alla hade kommit tillbaka var det lätt jogging hem igen.

Skulle jag ha frågat våra ungdomar om dom kunde komma på ett lämpligt tema inför den här helgen så skulle åtminstone jag tro att de skulle svara – orientering. Jag är inte så säker längre. Svaret skulle nog bli – "MAT"! Varför? Jo, när vi var tillbaka kom Jonnys "knallhatt", Martin fram till mig och informerade om hela helgens meny.

– Larsa, i kväll får vi tacos och sen blir det godis och popcorn. Å i morron får vi spaghetti à köttfärsås.

– Oj vad du vet, sa jag.

– Vad tycker du bäst om då?

– Popcorn så klart, blev svaret.

Han hade förstas helt rätt. Det blev ännu en magnifik måltid.

Efter godis passet var det dags för ledarna att sudda och rita nytt till morgondagens övningar. Vad skönt, vi lyckades få in båda övningarna utan att vika om kartorna.

Under tiden hade ungdomarna delat upp sig i naturliga grupper och sysslade var och en med sina saker på olika håll. Några spelade kort, andra satt och ritade eller läste böcker. En och annan var så trött vid det här laget att de gick och la sig. Per J. kröp in under ett bord och sov hela natten trots att en del hoppade på bordet för att försöka väcka honom.

De lite äldre var ute och lekte "burken" (tror jag). Efter en stund kom Tom H. in

och var lite skakad. Han hade i mörkret inte sett de stödvajrar som går ner i marken för att stabilisera den telefonstolpe som stod intill där Tom ville springa. Det gick ändå ganska bra. Efter lite omvårdnad av sitt svullna smalben i köket hos ledarna, kunde vi dagen därpå glatt konstatera att skadan inte var värre än att han kunde delta även sista dagen.

Efter en lite orolig natt för somliga, vaknade vi till en stor härlig sol för att konstatera att några killar verkade ha slarvat med tandborstningen kvällen innan. Det såg ut som de hade försökt att borsta tänderna från utsidan av kinden då halva ansiktet var täckt av tandkräm. Märkligt nog drabbade det här fenomenet ingen av de äldsta grabbarna.

När frukosten var avklarad hade vi samling kl. 9:45 framför huset. Jonny och Martin (sonen) gick i förväg. Något senare promenerade resten av oss gemensamt på isiga vägar någon kilometer bort till startpunkten för läger-budkavlen.

Efter en lite kaotisk start var vi i alla fall

igång med 6 lag + ett ledar(e)lag. Det senare hade inte alla deltagare på plats när startskottet gick. Kristin hade lite svårt att hitta till starten, vilket man kan förstå utan karta (inte hennes fel). Hon kom från Huddinge på morgonen och skulle ta sig direkt till starten var meningen. Via en mobil försökte Agneta, med karta i hand, via mobiltelefon navigera Kristin rätt.

Gick det tror ni? Nä, men det kan vara ett kul upplägg för nästa TOK-OL kanske. Hur som helst kavlen fortsätter och jag får höra av Martin Nyberg att han och jag ska springa samma sträcka.

Martin går ut innan mig och jag halkar iväg genom skogen mot första kontrollen. När jag börjar närma mig "första" ser jag 5-6 löpare stämpla strax före mig. När jag har stämplat är dom borta. När jag kommer upp på stigen på väg till nästa kommer jag av någon anledning att tänka på Bambi. Ja, det är snorhalt utan spik i dobbarna. Mitt på banan får jag syn på Martin och lite senare även Bönan och Stefan. Nu ska dom få



Erik Paulsson



Johan Paulsson



Anna Movin

Jag märker hur de två sistnämnda går lite snett, var Martin är vet jag inte längre. Till sista har jag: -- över vägen, håll kursen, upp för backen!!!! "Flämt, stonk, stön, kom igen, vad tunga benen blev, varför känns det som att andas genom ett sugrör, inte gå, inte gå, bara lite till. Snart uppe, där ska branten vara, bredvid en blå-mosse.

Uppe! Där é mossen och där é branten, yes! Å där é Therese. Kom igen benen... 150–200m kvar.....ja, ja, jag kom runt.

Björn Silwén ger sig ut för att ta in kontrollerna medan vi andra lunkar hemåt till dusch och spagetti med köttfärsås, om nu Martin Nilson har rätt.

Martin kunde sin meny! Och Snättringes matlag har gjort det igen. Kanonkäk. Dom är bäst!

Ett pass kvar. Det blir "kontrollplock". Jonny ger sig ut i förväg för att se ungefär hur lång tid det tar. 14 kontroller är uthängda på ett ganska litet område i anslutning till IFK Södertäljes klubbstuga. Kontrollerna får tas i vilken ordning som helst.

En startlista anslås på toa-dörren(utsidan) som vanligt. Alla uppmanas att packa sina grejer och ställa ut packningen på altan på baksidan av huset innan första start. Detta för att matlaget/städlaget ska kunna städa, fixa mackor och dricka m.m. medan vi roar oss.

Konstigt nog tycker jag mig känna en viss nervositet i luften när vi kör start med en minuts mellanrum. Men så är det ju också första och enda passet med tidtagning.

När Mats M. startade fick han genast en "ryggsäck", det var Toy. Men "ryggsäcken" var förbi redan i första backen och måste trott att det var gaffling eller nå't. För hon kom i mål med Sanna istället.

Sist i mål (utan tävlan) kom ännu en



Anna Tiderman

kämpe, Per Holgersson som plockade in kontrollerna. Resultatet från kontrollplocken visas på annan plats, men grattis Fredrik i alla fall.

Sammanfattningsvis har ännu ett läger genomförts på ett lyckat sätt och de som bidragit allra mest är våra fantastiska ungdomar som alltid är positiva och hjälper varandra. Men det är egentligen inte alls förvånande. Det är lätt att se var deras inställning kommer ifrån med tanke på alla deras föräldrar som ställer upp och hjälper till med matlagning, städning m.m.

Ett bevis för detta fick Agneta och jag när vi gick igenom omklädningsrummen efter kvarglömnda saker, då mötte vi föreståndarinnan för anläggningen som spontant uttryckte: "vilka värlartade och trevliga ungdomar ni har". Det värmdde.

Ett tack också till Per H, Björn S. och Göran N. som hjälpt till med in och utsättning av kontroller.

STORT TACK, till alla som bidragit – IGEN !!



Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer



Huvudstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Leif Andersson	774 86 81
Biträdande kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Leif Andersson	774 86 81
Biträdande kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Anders Mellergård	689 77 86
Ledamot: Beatrice Letfors	711 93 66
Ledamot: Jan Sjöström	530 337 42

Revisorer

Ordinarie: Lennart Bjursäter	39 61 36
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Anders Johansson	711 41 14

Tävlingskommitté

Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Per Holgersson	779 81 39

Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Nina Nilsson	779 86 47
Kristin Morén	449 33 44
Anders Mellergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Lars Olov Eriksson	711 99 71
Eero Kohvakka	774 83 81
Thomas Olofsson	711 61 47

Träningskommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	
Rune Rådeström	771 75 95
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	731 53 93

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Mats Fransson	779 49 51
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Damer: Therese Persson	746 69 32
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61
Agneta Holgersson	779 81 39

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Erik Westerberg	711 57 70
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Eva Andersson	746 76 30
Ann Märts	774 76 51
Sture Lantz	774 64 67

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39
Erik Paulsson	746 71 26

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Sponsorgrupp

Björn Silwén	711 49 70
Percy Deverot	608 14 46

Övrigt

Tävlingsanmälare: Anita Persson	746 69 32
Leif Hermundstad	570248 90
Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Elin Svensson	711 42 90

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)